

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instrvctio Magistri Novitiorvm

Juan <de Jesús Maria>

Coloniæ, 1613

Cap. 9. De prudentia erga Nouitios tentationibus vexatos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48543](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48543)

quavis alia de causa, altè firmiterq; impressum fuisse; deberet eniti, vt is spontè recederet, vel à Patribus expelleretur: nisi tantus in eo diuinæ gratiæ vigor cerneretur, qui vitium, accedente mediocri Magistri diligentia, extirpádum persuaderet. Pauci quippe eiusmodi vitij affecti ita sui victoria potiuntur, vt in claustris nō potiùs noceant, quam proficiant: tametsi vocationis calore primum concepto benè affecti videantur.

Cap. 9. De prudentia erga Nouitios tentationibus vexatos.

Campus hic latissimè patet: multiplices quippe tētationes longam orationem exposcunt si de ijs preste agendum sit. Verùm tractatio hæc à nobis modò suscipienda non est, cū habeat in alijs scriptoribus capita & Nouitij, & alijs hominibus communia. Eodem enim modo Nouitius, ac cæteri homines, tētationes fidei, castitatis, desperationis, aliasq; similes propulsare debet. Hic tamen Magistri prudentiam, qua erga tentatos vti debet, tractare cōlium est.

d 3

2 Pri-

2 Primùm ergo Magister patientiam colere meminerit, quæ à Nouitijs præsertim tentatis exerceri solet: & dies noctesq; si opus fuerit, in ijs solandis, instructuendis, & roborandis insumat. Ores facrificet, excogitet remedia, & si Nouitij aliàs probi sint, ne angatur, si tentationes, & grauissimæ, & longissimæ incumbant.

3 Ne addat afflictionem afflictis; nam dum quis à Deo seuerè tractatur, non expedit, grauiùs illum premere, quem admodum prudentis medici non esse ab homine ægroto sani, ac validi hominis exercitia repetere. Quocirca ordinaria Cœnobij ministeria, solitasque mortificationes, quibus alij non tentate viuntur, ijs qui sic vexantur moderatè iniungat, nisi fortè id sit tentationis genus, quod actiuæ vitæ occupationibus extenuetur. Exèplum sit. Si quæ animi deiectione, aut infidelitate erigatur Superiorem tentetur; erit opportunum consilium ab orationis, & choralibus illum vulgò non diuertentibus, cum psalmorum cantus & oratio illum illuminent, ac fulciant, & proinde ani-

mi deiectionis, & infidelitatis remedia suggerant. Si quis verò inhonestis motibus, aut scrupulis infestetur, sanum consilium erit, ab oratione, illum ad tempus amouere, domesticisque obsequijs onerare; vt intellectus, & imaginatio orationis otio non abutantur, & subtilibus scrupulorum rationibus, turpibusq; imaginibus tentationes ingrauescant.

4 Doceat modum tentationibus resistendi, vt scilicet Nouitij legitimè certare discant, & primos tentationum motus interciderè affuescant: quæ certè regula vniuersis tentationibus debet esse communis. Quia verò (vt experientia conuincit) Nouitij satis crebro scrupulis vehementer angifolent: in promptu habeat remedia, quæ afflictis adhibeat. Cuiusmodi sunt, fiducia multis rationibus à scrupulosis exercèda. Persuasio fidei, qua in Magistri sententiam, intellectum captiuum redigere debent. Abstinere à discursibus, erga antea vitæ peccata. Cogitationes scrupulorum recenter ortas, ac si forent libidinosa tentationes, confestim excutere.

tere. Nimum diuinæ iustitiæ timorem interim nō recolere, sed amoris ac spe meditationes frequentare. Erit autem ad rem iubere, vt inter fratres alios, vb simul agunt, proponat Nouitius scrupulosus ridicula dubia, quibus torqueatur, vt publicè decidantur: Ibi quippe res cum risu accepta, & ab omnibus explorata quàm ab omni rationis vsu aliena, tentatum ad eam quoque despiciendam, efficaciter fortasse mouebit, quod experimento perspectum est. His ergo consilijs, alijs q̄ similibus fratres scrupulis agitados Magister adiuuabit.

5. Eos verò, quos aliæ multiformes tentationes diuexāt, præcipuè, quos aliquando ab statu monastico desistendi cogitatio vrget, vigilanter instruat. Cæteræ quippe tentationes, quæ Religiosum à statu semel arrepto non diuertunt, non vsq̄ adeo formidabiles sunt: locus enim illi hominibus quantumuis tentatis salutis pollicetur: at ijs, qui vitio suo à proposito sancto resiliunt, modica spes salutis eternæ in sæculo superesse videtur. Quocirca in his potissimum solandis, & adiuuandis Magister plurimum laboris,

ris, & sollicitudinis collocare debet.

Cap. 10. De prudentia in officijs iniungendis.

Monasticæ discipline ratio postulat, ut Magister suos discipulos ad omne opus proprio instituto cōsentaneum erudiat. Magna quippe pars decoris domus Dei, in hac viriarum functionum peritia posita est, quæ à Novitiorum educatore præteriri nō debet.

2. Habeat ergo Magister scriptum Novitiorum catalogum, quem, tanquàm rationem redditurus, identidem legat atque recogitet. Et ordine servato, domestica officia sic iniungat, ut catalogo percurso, singuli in orbem ad officia singula transeant, singuliq; omnia perdiscant. Res quippe facilis, & perutilis est, cuius neglectu, mirum est, quàm rudes, & inertes Religiosi fiant. Tempus autem officijs exercendis, iuxta rei difficultatem præscribendum est: neque enim par tempus culinæ, Refectorio, & Oratorij Sacristiæ assignari potest.